11 מרץ 2015

ת"צ 10690-05-13 אהרן נ' רשת חנויות רמי לוי שיווק השקמה 2006 בע"מ ואח'

בפני כב' השופטת תמר בזק רפפורט

המבקש	**ציון אהרן** ע"י ב"כ עוה"ד יצחק סבג ותומר אהרון

נגד

המשיבות	**1. רשת חנויות רמי לוי שיווק השקמה 2006 בע"מ** ע"י ב"כ עוה"ד עמיחי וינברג **2. בלדי בע"מ** ע"י ב"כ עוה"ד מוחמד מואסי

<u>פסק דין</u>

בפניי בקשה משותפת ומוסכמת מטעם הצדדים, להסתלקות מבקשה לאישור תובענה כייצוגית, לפי סעיף 16 לחוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006 (להלן – החוק).

1. ביום 6.5.13 פנה המבקש בתובענה ובבקשה לאשרה כייצוגית (להלן – בקשת האישור) שעניינה בטענה, כי משיבה 1 אינה מפחיתה את משקל האריזה ממחירם של מוצרי בשר ועוף טריים הנמכרים בסניפיה. בכך, כנטען, הטעתה משיבה 1 את ציבור לקוחותיה בניגוד להוראות חוק הגנת הצרכן, התשמ"א-1981; הפרה את חובתה לקיים חוזה בתום הלב בהתאם להוראות חוק החוזים (חלק כללי), התשל"ג-1973; עשתה עושר ולא במשפט; וכן הפרה חובה חקוקה ונהגה ברשלנות.

2. בתשובתה לבקשת האישור טענה משיבה 1, כי היא מפעילה את האטליזים שבסניפיה באמצעות זכייניות, האמונות על שקילת מוצרי הבשר וסימון המחיר על גב אריזותיהם, בעוד שתפקידה שלה מתמצה בחיוב הצרכן בקופה, בהתאם למשקל שהודפס על האריזה. לכן, נטען להיעדר יריבות בין המבקש לבין משיבה 1, אשר די בה, כנטען, להביא לסילוקה של התובענה נגדה על הסף. משיבה 1 הוסיפה בתשובתה, כי על פי נוהלי העבודה הנהוגים זה מכבר באיטליזים שבסניפיה, עובדי האטליזים מניחים את

האריזה הריקה על גבי המשקל, לוחצים על מקש "T" במשקל, ורק לאחר מכן שוקלים את מוצרי הבשר באריזתם (פרקטיקה זו מכונה – טרה), כך שמשקל האריזה מופחת ממחיר מוצרי הבשר. ביחס לארועים שהמבקש הזכיר בבקשת האישור נטען, כי מדובר באירועים נקודתיים, שככל שיוכחו נובעים מטעות אנוש, ואשר עומדים לכאורה בניגוד להנחיות משיבה 1 לזכייניותיה ובניגוד להנחיות הזכייניות לעובדיהן. כן העלתה משיבה 1 טענות בעניין היעדר עילת תביעה אישית למבקש והיעדר שאלות משותפות של עובדה ומשפט.

3. במענה לכך עמד המבקש על טענתו, כי משיבה 1 הפרה את הוראות החוק כאשר שקלה את מוצרי הבשר ללא הפחתת משקל האריזה, והוסיף כי היא אף המשיכה לעשות כן לאחר הגשת בקשת האישור. לעניין נוהלי השקילה המוזכרים בתשובת משיבה 1 טען המבקש, כי העתקי הנהלים שצורפו אינם נושאים תאריך, או נושאים תאריך מאוחר להגשת בקשת האישור, כך שאין הם תומכים בטענת משיבה 1 לגבי פרקטיקת הפחתת משקל האריזה ממשקל מוצרי הבשר הטרי קודם להגשת בקשת האישור.

4. בהחלטה מיום 23.6.14 נדחתה בקשת משיבה 1 לסילוקה על הסף של בקשת האישור נגדה, תוך שהותר למבקש להוסיף את משיבה 2, הזכיינית שהפעילה את האטליזים בסניפים שבהם רכש המבקש את מוצרי הבשר, כמשיבה נוספת בהליך. במסגרת זו אף חוייב המבקש לשאת בשכר טרחת ב"כ משיבה 1 בסך 7,500 ₪, אחר שלא צירף ראיות מסויימות לבקשת האישור, כפי שהוגשה בתחילה, וביקש כי יותר לו לצרפן בהמשך.

5. בטרם הגשת תשובת משיבה 2 לבקשת האישור, הגיש המבקש בקשה מוסכמת להסתלקות מן התובענה הייצוגית. בבקשת ההסתלקות הובאה עמדת משיבה 2, שטענה כי היא מנחה את כל העובדים הנקלטים לעבודה באטליזים לבצע "טרה" בהתאם ל"נוהל שקילת מוצרים", ולצורך כך אף מחתימה אותם על נוהל זה מיד עם קליטתם לעבודה. משיבה 2 הוסיפה, כי בימים לחוצים ועמוסים, מבצעים עובדי האטליזים "טרה" אחת בפתיחת כל משמרת, המשמשת אותם במהלך כל המשמרת.

6. במסגרת בקשת ההסתלקות, גיבשו ביניהם הצדדים מתווה, לפיו משיבה 1 תנחה את זכייניותיה לפעול בהתאם לנוהלי שקילה ברורים; תוודא באמצעות מפקח מטעמה כי אלו מבוצעים בפועל על-ידי עובדי הזכיינים המפעילים את האטליזים; תרענן את נוהלי השקילה אחת לשלושה חודשים; ותתכנת את כל המשקלים באטליזים שבסניפיה באופן שבו לא תתאפשר הדפסת פתקית מחיר מבלי שמתבצעת "טרה". אשר למשיבה 2 הוסכם, כי זו תנחה את מנהלי האטליזים להדגיש את נוהלי השקילה בתחילת כל משמרת ואף תחדד את ההוראות בעניין זה לעובדי האטליזים אחת לרבעון. הצדדים סברו, כי מדובר במתווה המשקף את טענותיהם ואף מניב תועלת לציבור צרכני המשיבות, בכך שהוא מסדיר את העניינים שעלו בבקשת האישור. ביחס לנזקי העבר הוסבר, כי בהתחשב בכך שבין הצדדים נטושה מחלוקת עובדתית באשר לקיום הוראות הדין עובר לבקשת האישור, וכן בהתחשב בקיומו של קושי להוכיח נזק אישי של כל אחד מחברי הקבוצה כתוצאה מההפרה הנטענת, המתווה שהושג אינו מוביל לקיפוחם של חברי הקבוצה.

7. לנוכח האמור, הוסכם על הסתלקות מן התובענה, מבלי שיהא בבקשת הסתלקות זו כדי ליצור מעשה בית דין ביחס לשאר חברי הקבוצה.

הוסכם, כי משיבה 1 תשלם למבקש גמול בסך 5,000 ₪ ותישא בשכר טרחת באי כוחו בסך 15,000 ₪ כולל מע"מ; ומשיבה 2 תשלם למבקש גמול בסך 6,700 ₪ ותישא בשכר טרחת באי כוחו בסך 30,000 ₪ כולל מע"מ. כן הוסכם, כי שכר הטרחה שנפסק לחובת המבקש ביום 23.6.14 בסך 7,500 ₪ – יבוטל. כפי שהובהר בבקשה, פרט לסכומים אלה לא קיבלו המבקש ובאי כוחו, ואף לא יקבלו בעתיד, במישרין או בעקיפין, כל טובת הנאה או תמורה בקשר להסתלקותם מבקשת האישור, ואף תצהירים מתאימים צורפו.

עוד הוסכם בין הצדדים, שלא יהא צורך בפרסום מודעה בדבר הסתלקות מן התובענה.

דיון

8. אחר שעיינתי בבקשת ההסתלקות, בבקשת האישור, בתובענה ובתשובת משיבה 1, הגעתי לכלל מסקנה כי יש לאשר את בקשת ההסתלקות בהתאם לסעיף 16 לחוק, אך התלבטתי האם יש לאשר את שיעורי הגמול ושכר הטרחה, המצויים ברף הגבוה ביחס

לבקשות הסתלקות. השאלה שהתעוררה היא, האם התועלת שציבור הצרכנים מפיק מן המתווה שעליו הוסכם הינה משמעותית, באופן המצדיק את גובהם של הסכומים האמורים. זאת, כיוון שמתשובת משיבה 1 לבקשת האישור, אשר נתמכה בתצהירו של יוסי סבתו, סמנכ"ל סחר במשיבה 1, עולה כי עוד קודם להגשת בקשת האישור הפיצה משיבה 1 לזכייניותיה נוהל בעניין שקילת מוצרי הבשר ללא אריזתם, ואף נטען כי הקפידה כי נוהל זה יקויים באמצעות שיחות עם הזכייניות, כמו גם באמצעות משלוח מכתבים בעניין מעת לעת. גם מעמדת משיבה 2, כפי שהובאה בבקשת ההסתלקות עולה, כי זו הורתה לעובדי האטליזים, מיד עם קליטתם לעבודה, לשקול את מוצרי הבשר ללא האריזה, ואף החתימה אותם על "נוהל שקילת מוצרים". תרומת המתווה שהושג היא, אפוא, בניסיון לשפר את אכיפת אותו נוהל שקילה. בקשר לכך הדגיש ב"כ המבקש, כי מעבר להגברת הפיקוח אחר קיום נוהל השקילה, מקים המתווה שעליו הוסכם מכשול פיזי מפני הישנות התופעה, וזאת באמצעות תכנות מחדש של המשקלים באטליזים שבחנויות משיבה 1, באופן שלא ניתן יהיה עוד לבצע שקילה של מוצרי הבשר ללא שקילה מקדימה של אריזותיהם. הובהר, כי תכנות המשקלים ייעשה על-ידי טכנאי משקלים.

9. אחר שעיינתי בדברים סבורה אני, כי מכלול אמצעי האכיפה שהוזכרו במתווה, ובפרט תכנותם מחדש של המשקלים באטליזים באופן שלא תתאפשר עוד שקילת מוצרי בשר טריים והדפסת פתקית מחיר מבלי שמבוצעת "טרה", אכן יבטיח את קיומו של נוהל השקילה. בכך מושג פתרון מלא ומשמעותי ביחס לעתיד עבור ציבור צרכני המשיבות. נוכח זאת, ובהתחשב בסיכון שהמבקש נטל על עצמו בהגשת בקשת האישור, ניתן לאשר את הסכמת הצדדים בדבר שיעורי הגמול למבקש ושכר הטרחה לבאי כוחו.

10. עם זאת, כדי לוודא כי התחייבויות משיבות 1 ו- 2 אכן מקויימות, וכי הגמול ושכר הטרחה משולמים על יסוד תועלת ממשית שצמחה לחברי הקבוצה, אני מורה כי הגמול ושכר הטרחה ישולמו בעוד 90 ימים, בכפוף לאישור בית המשפט, ולאחר שב"כ המבקש יודיע לבית המשפט בהודעה הנתמכת בתצהיר, כי בדק ומצא כי התחייבויותיהן של המשיבות מקויימות במלואן. כדי למנוע ספקות בעניין תכנות המשקלים בהתאם לאמור במתווה, ימציאו המשיבות בתוך 60 יום לידי ב"כ המבקש אישור מאת טכנאי משקלים, שיאמת כי אכן כל המשקלים באיטליזים שבחנויות משיבה 1 תוכנתו, תוך

פירוט כמות המשקלים שתוכנתו, בהתאם למוסכם. ב"כ המבקש יצרף לתצהירו גם את האישור האמור.

11. בהתחשב בשלב המוקדם של בקשת ההסתלקות, וכיוון שאין היא יוצרת מעשה בית דין, החוסם מי מחברי הקבוצה לפנות לבית המשפט בעתיד, איני רואה מקום להורות על פרסום מודעה בדבר בקשת ההסתלקות בניסיון להחליף את המבקש או באי כוחו.

12. על יסוד כל האמור, מאשרת אני את הסתלקותם של המבקש ובאי כוחו מן הבקשה לאישור התובענה הייצוגית ומן התובענה הייצוגית דנן. בהתאם להוראות סעיף 16(ד)(5) לחוק, אני מורה על מחיקת בקשת האישור ועל דחיית תביעתו האישית של המבקש. כמו כן, ניתן תוקף של פסק דין להתחייבויות המשיבות בסעיפים 20-19 לבקשת ההסתלקות, כמו גם להתחייבות המבקש ובאי כוחו, כאמור בסעיף 31 לבקשה זו.

חיוב שכר הטרחה שנפסק לחובת המבקש ביום 23.6.14 בסך 7,500 ₪ – מבוטל.

<u>ב"כ המבקש ימסור למנהל בתי המשפט הודעה מתאימה בדבר מחיקת בקשת האישור ודחיית תביעתו האישית, וזאת לצורך רישום בפנקס תובענות ייצוגיות</u>.

ניתן היום, כ' אדר תשע"ה, 11 מרץ 2015, בהעדר הצדדים.

תמר בזק רפפורט, שופטת